

Sygn. akt IX U 128/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2017r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale -

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2017r. w Rybniku

sprawy z odwołania E. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania E. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 18 listopada 2015r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od 1 listopada 2015r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 128/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.11.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu E. G. (G.) prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, ponieważ nie spełnił ustawowych warunków do przyznania tego świadczenia, a w szczególności nie udokumentował na dzień 01.01.1999r. co najmniej 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych, po uprzednim zaliczeniu do okresów pracy wykonywanej stale i w pełnym

wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 01.11.1973r. do 31.12.1982r. na stanowisku Kierownika Obiektu oraz od 01.01.1983r. do 30.09.1986r. na stanowisku Kierownika Montażu.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

W dniu 10.11.2015r. złożył wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał decyzję odmowną z dnia 18.11.2015r. opisaną na wstępie.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 01.01.1999r. okres zatrudnienia wynoszący 32 lat i 4 miesiące okresów składkowych i nieskładkowych – w tym 4 lata i 4 miesiące pracy w szczególnych warunkach. Do okresów pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu okres zatrudnienia w (...) S.A. w K. jako elektromonter instalacji i urządzeń elektroenergetycznych oraz starszy technik.

W okresie od 01.11.1973r. do 31.12.1982r. ubezpieczony pracował w (...) S.A. w K. na stanowisku Kierownika Obiektu, a od 01.01.1983r. do 30.09.1986r. na stanowisku Kierownika Montażu w pełnym wymiarze czasu pracy.

Każdy obiekt i instalacja na budowie miała swojego opiekuna – kierownika robót. W zakładzie nie było stanowiska majstra, a jego obowiązki wykonywał kierownik. Zarówno kierownik obiektu jak i kierownik montażu musiał być bezpośrednio obecny przy wykonywanej robocie. Na bieżąco nadzorował pracę brygad, doradzał, oglądał rysunki techniczne, plany, uzgadniał. Ubezpieczony nadzorował elektromonterów, spawaczy, kablarzy- monterów, ślusarzy. Cały czas był obecny przy tych stanowiskach. Część prac była wykonywana na wysokości od 3 do 60 m. Ubezpieczony pracował przy budowie Elektrowni (...), P., P., Huty (...). Często pracował po 12 godzin również w soboty i niedziele. Prace na budowach były wykonywane bez względu na porę roku i warunki atmosferyczne. Pracownicy mieli wynajęte baraki, gdzie się przebierali. Z baraków tych również korzystali pracownicy nadzoru. Większość prac biurowych wykonywała osoba odpowiedzialna za listy płac, a ubezpieczony dostarczał jej jedynie danych. Stanowiska kierownika obiektu i kierownika montażu niczym się nie różniły, różnica w nazewnictwie wynikała z zasad zaszeregowania i wielkości brygad.

Razem z ubezpieczonym pracowali powołani w sprawie świadkowie J. P., H. W., T. S., Z. S., K. R., T. Ł., M. K. oraz J. M., którzy potwierdzili rodzaj oraz wymiar wykonywanej przez niego pracy.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt emerytalnych ubezpieczonego, akt osobowych, dokumentacji złożonej do akt sprawy, zeznań świadków J. P., H. W., T. S., Z. S., K. R., T. Ł., M. K. i J. M. oraz zeznań ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył , co następuje :

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2016r. poz. 1842 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 31.12.1998r.) osiągnęli:

okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 25 lat dla mężczyzn).

Ust. 2 „Emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Jak wynika z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w warunkach szczególnych, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z wykazem A, dział XIV poz. 24 stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r., Nr 8, poz.43) – jako pracę w szczególnych warunkach zalicza się kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Bezsporne jest, że ubezpieczony w dniu (...) ukończył wiek emerytalny. Spór natomiast sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki konieczne do nabycia prawa do wcześniejszej emerytury, w szczególności czy ma wymagany okres pracy w warunkach szczególnych.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe, ubezpieczony w okresie od 01.11.1973r. do 31.12.1982r. pracując na stanowisku kierownika obiektu oraz od 01.01.1983r. do 30.09.1986r. na stanowisku kierownika montażu stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach, o których mowa w dziale XIV, poz. 24 wykazu A stanowiącego załącznik do powyższego rozporządzenia tj. wykonywał prace polegające na bezpośrednim dozorze inżynieryjno – techniczny nad pracownikami wykonującymi powyższe prace w szczególnych warunkach, również na wysokości takich jak elektromonterzy, spawacze, ślusarze.

Ustalając powyższe w zakresie rzeczywiście wykonywanej pracy przez ubezpieczonego w okresach spornych, Sąd oparł się na danych wynikających z powołanej dokumentacji - w szczególności dokumentacji akt osobowych oraz na zeznaniach świadków i ubezpieczonego, które korelują z treścią tej dokumentacji, uznając te zeznania za wiarygodne. Jak wynika z tych dowodów czynności administracyjne stanowiły marginalną część jego pracy i były bezpośrednio związane ze sprawowanym nadzorem.

Należy tu wskazać na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 października 2013r. II UK 69/13, gdzie Sąd ten stwierdził, iż okres wykonywania tego typu pracy (nadzór i kontrola między operacyjna) jest okresem pracy uzasadniającym prawo do świadczeń na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu, niezależnie od tego ile czasu pracownik poświęca na bezpośredni dozór pracowników, a ile na inne czynności związane ze sprawowanym dozorem i stanowiące jego integralną część. Z czynności polegających na sprawowaniu dozoru nie można bowiem wyłączyć czynności administracyjno – biurowych i traktować ich odrębnie.

Bezsporne w sprawie pozostaje, iż ubezpieczony ukończył emerytalny 60 lat, nie przystąpił do OFE, posiada na dzień 01.01.1999r. wymagany 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym po zaliczeniu uwzględnionych przez Sąd spornych okresów podanych na wstępie rozważań - udowodnił okres pracy w szczególnych warunkach przekraczający 15 lat.

Ubezpieczony spełnił zatem wszystkie konieczne warunki do przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 1 listopada 2015r. tj. od zgłoszenia wniosku.

Sędzia